

треперещата дѣсница. На конецъ той ме обсипа съ благословии и бащински прѣгрѣдки и ме заведе до самата стѣла, като ми пожелаваше съ хлѣцания добъръ пжтъ, добро здраве, добъръ успѣхъ и добро пакъ виждане при пѣ-честити и за насъ, и за народа ни дни, ако това е воля Господня.

Другиятъ делегатъ бѣше взелъ сбогомъ отъ Екзарха два деня по-напрѣдъ. Но, както посѣщението при Екзарха, така и заминаването бѣше рѣшено да не стане същеврѣменно и съвмѣстно. Ето защо, слѣдъ като си дадохъ дума да се срѣщнатъ подиръ нѣкой день въ Виена, тѣ тръгнаха отъ Цариградъ не въ единъ и същи день и не по единъ и същи пжтъ. Драганъ Цанковъ замина на 3-и августа съ параходъ за Варна и отъ тамъ съ желѣзницата за Русе, отъ дѣто потеглилъ по Дунава за австрийската столица. За мене намѣри се добръ да тръгна по море за Триестъ, и отъ тамъ съ желѣзницата за сжщата столица.

* * *

Слѣдъ трогателно разпращане съ моитѣ скжпи и мили близки, азъ на 7-и августа, сжбота, часа на 9 прѣди пладне, съпровожданъ само отъ младия ми шурей, Ив. Д. Гешовъ, днесъ адвокатъ въ София, бѣхъ вече прѣдъ самия Стамбулъ на австрийския параходъ по име *Emtore (Ettore)* отъ извѣстното пароплувно дружество *Лойдъ*. Кждѣ 10 часа дойде да земе сбогомъ отъ мене и покойниятъ Стефанъ Иличъ, дългогодишенъ и вѣренъ дѣловодител въ търговското заведение на тѣста ми Д. Ив. Гешовъ и единъ отъ най-усърднитѣ между по-младитѣ въ онова врѣме българи въ Цариградъ. Той билъ въ послѣдния часъ засветенъ отчасти въ голѣмата тайна. На парахода той доведе съ себе си и ми прѣпоржча едно